היה מביא פרק שני סוטה

עין משפט נר מצוה

ה א מיי׳ פ״ג מהל׳ מעשה הקרבנות הל״ב:
ו ב מיי׳ שם פ״ב הלכה ט ופ״ו יג:
ז ג מיי׳ שם הל״ד:
ח ד מיי׳ שם פ״ג הלי״ב:
ט ה מיי׳ פ״ת מהל׳ כלי המקדש הי״ח:
י ו מיי׳ פ״ג מהל׳ פסולי המוקדשין הל״ב:
יא ז מיי׳ שם פ״ת הל״ג:

מסורת הש״ס

תוספות שאנין

ואחר כך מקריב מנחתה ופלונתא היא בפ׳ היה נוטל ומיהו כל זמן שלא קירבה מנחתה אינה נבדקת וכתיב מזכרת עון ואע״פ ששהה משהיין אותה בידה כדי ליגעה ותודה. וכתן מוליכה אצל מזבח ומגישה בקרן מערבית דרומית דהיינו דרומית אבל בלילה לא חשיב משום דאין בלילה מעכבת דהא תנן אם לא בלל כשר. וא״ת והא במנחות בפ׳ הקומץ רבה אמרינן וקמץ הכהן מקמיצה ואילך מצות כהונה ואילך מצות הבאה אפי׳ היה מכשיר קמיצה בזר והא דכתיב כהן אצל הנשה היינו שאין זר יכול ליקרב אצל המזבח וכתיב והזר הקרב זומת אבל קמיצה אימר שכשרה בזר להכי נקט קמיצה ואילך מצות כהונה. א״ת אמאי לא קאמר מתנופה ואילך מצות כהונה אפי׳ הכי ממעטי יציקה ממקני הנופה היה ור״ל דלאו אילתא היא דהא בשאר מנחות אין הנופה כמו שפירשו בהדיא במנחות (דף ז:) אבל קמיצה דהויא בכל המנחות נקט לה. הקרב אותה בני אהרן לפני המזבח יכול כמעבר יגיענה לדיפון מערבי של מזבח דהיינו לפני ה׳ שההיכל היה למערב והמזבח לדרומו ל״ב אמה ממוצע באמצע העזרה וכן ההיכל באמצע זה מול זה ל״ב אמה והיכל וכותלו חללו כ׳ כותליו ו׳ אמה עובי ועובי וחמל עפתי שש ושש להיכל דרומי נמצא מערבו של מזבח לפני ה׳) דאין מפסיק בינו לבין ההיכל דאילו אולם שלפני היכל פתוח הוא ורחבו י׳ אמה ככל חללו של היכל. ור״ת. אל פני המזבח בדרום (ר׳ משום דכתיב ושחט אותו על ירך המזבח צפונה. וכיון דהוי ירך לעפות א״כ הוי פניו דרום. כנגד חודה כל מה שיכול לקרבו כלפי מערב שלבד שיהיו שם קצת דרום שום אל פני המזבח דאי לאו נגד חודה ליכא לפני ה׳. והרי זוויות ההיכל כולה בעד זויות המזבח. כולי מזבח צפון קאי כחלק צפוני של זוה (ולית ליה) דמזבח כוון כנגד היכל וכותליו. יצא כותל דרומי של מזבח נגד אמצעי פתח ההיכל לכך יגישנה אל פני המזבח דרום ובלבד שיהא סמוך למערב ונמצא מקיים את ניהם וה״ה נמי אם היה זבח משוך מעט כנגד זויות היכל ולעפתן שיהא דרומה של מזבח כנגד ההיכל הוה כאילו הכניס כתף שיהיה כנגד ההיכל הוה קרי ביה אני ה׳. ובלבד שיהא סמוך לקרן דהיינו אצל מערב ההוא קט (בפ״ק דיומא ר׳ אליעזר אית ליה) למשמע כ׳ גיה דכולי מזבח בצפון קאי

ה״ג

אי משום מגילה הא אימחיקא. היה קשה לרבי והמתרי לעיל(ה) (דף י:) ללמוד [שנמשקה] מגילתה מתיימין עליה שנמשה ונרפה דעל כרחך מים בן למימר דר״ת לית ליה מיום שנמשה מפי מחק ממיקה מגילה ומגלת פרין נהי דמשקה ומחק מקריבה מימא ללמוד ממיקה מגילה לנמחל היה נוטל המנחה מעל ידיה ז״מ דפשיטא ליה דעד שעת הקרבה היה מניחה על ידיה מם כן למאן דלמר מחיימין עליה שנמשה מים לן למימר דקבירת ליה מקריב מנחתה ומחי״כ שומה לכבר נקרבה: טעוה

[ו]משקה ואח״כ מקריב את מנחתה דאי משום מגילה הא אימחיקא לה: כל המנחות כו׳: ורמינהו [ז]סדר מנחות כיצד אדם מביא מנחה מתוך ביתו בקלתות של כסף ושל זהב ונותנה לתוך כלי שרת ומקדשה בכלי שרת ונותן עליה שמנה ולבונתה ומוליכה אצל כהן וכהן מוליכה אצל מזבח ומגישה בקרן דרומית מערבית כנגד חודה של קרן ודיו ומסלק את הלבונה לצד אחד וקומץ ממקום שנתרבה שמנה ונותנו לתוך כלי שרת ומקדשו בכלי שרת ומלקט את לבונתה ונותנה על גביו [ח](ומעלה אותו לגבי מזבח) ומעלהו ומקטירו בכלי שרת ומולחו ונותנו על גבי האישים [ט]קרב הקומץ שיריה נאכלין [י]ורשאין הכהנים ליתן לתוכה יין ושמן ודבש ואין אסורין אלא מלחמץ מתני׳ מיהא בקלתות של כסף ובקלתות של זהב אמר רב פפא אימא [יא]בכלים הראויין לכלי שרת מכלל דכפיפה מצרית לא חזיא כמאן דלא ברבי יוסי ברבי יהודה [יב]דתניא כלי שרת שעשאן על עין רבי [יג]פוסל [יד]ור׳ יוסי בר׳ יהודה מכשיר אפי׳ תימא רבי יוסי ברבי יהודה אימר דא״ר יוסי בר׳ יהודה בחשובין בפחותין מי אמר [טו] לית ליה לר׳ יוסי בר׳ יהודה [א]הקריבהו נא לפחתך: ונותנה לכלי שרת ומקדשה בכלי שרת: שמעת מינה [ב]כלי שרת אין מקדשין אלא מדעת אימא נותנה בכלי שרת לקדשה בכלי שרת: ונותן עליה שמנה ולבונתה: שנאמר [ג]ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה: ומוליכה אצל כהן: דכתיב [ד]והביאה אל בני אהרן וגו׳: וכהן מוליכה אצל מזבח: דכתיב [ה]והגישה אצל המזבח: מגישה בקרן דרומית מערבית כנגד חודה של קרן ודיו: מנלן דכתיב [ו]זאת תורת המנחה הקרב אותה בני אהרן לפני ה׳ אל פני המזבח [ז]ותניא לפני ה׳ יכול במערב ת״ל אל פני המזבח אי אל פני המזבח יכול בדרום ת״ל לפני ה׳ הא כיצד מגישה בקרן דרומית מערבית כנגד חודה של קרן ודיו רבי אלעזר אומר יכול יגישנה במערבה של קרן או לדרומה של קרן אמרת כל מקום שאתה מוצא שני מקראות אחד מקיים עצמו ומקיים דברי חבירו ואחד מקיים עצמו ומבטל דברי חבירו מניחין את שמקיים עצמו ומבטל חבירו ותופסין את שמקיים עצמו ומקיים חבירו כשאתה אומר לפני ה׳ במערב ביטלתה אל פני המזבח בדרום וכשאתה אומר אל פני המזבח בדרום קיימתה לפני ה׳ במערב הא כיצד מגישה לדרומה של קרן והיכן קיימתה אמר רב אשי קסבר האי תנא [ח]כוליה מזבח בצפון קאי מאי ודיו א״ר אשי איצטריך ס״ד אמינא תיבעי הגשת מנחה גופה קמשמע לן ואימא הכי נמי אמר קרא והקריבה אל הכהן וגו׳ והגישה אל המזבח מה הקרבה אצל כהן בכלי אף הגשה אצל מזבח בכלי: ומסלק את לבונתה לצד אחד: כי היכי דלא תקמוץ בהדי מנחה כדתנן [ט]קמץ ועלה בידו צרור או גרגר מלח או קורט לבונה פסול: וקומץ ממקום שנתרבה שמנה: מנלן דכתיב [י]מסלתה ומשמנה מגרשה ומשמנה: ונותנו לתוך כלי שרת ומקדשו בכלי שרת: למה לי הא קדושה חדא זימנא מידי דהוה אדם דם אע״ג דקדישתיה סכין בצואר בהמה הדר מקדיש ליה בכלי שרת הכא נמי לא שנא: ומלקט את לבונתה ונותנה על גביו: דכתיב [יא]ואת כל הלבונה אשר על המנחה: ומעלהו ומקטירו

משקה. המיס ותמ״כ מקריב מנחתה ופלונתא היא בפרק היה נוטל (לקמן דף יט.). ומיהו כל זמן שלא קרבה מנחתה אינה נבדקת לכתיב מזכרת עון(ו) ואע״פ שנחתה מניחין לותה בידה כדי ליגעה ותודה והשתא ולאי משום מגילה הא לימחיקא לה(ז): **קלסוה.** כעין קלים. תדם מביא מנחתו לעזרה ממון ניתנו בקלחות וכו׳: **ונותנה.** כעזרה בכלי שרת. קס״ד שנרין לנחנה ע״מ כן שיהא דעתו שיקדשנה הכלי: **ומגישה.** מגיע את הכלי לקרן מערבית דרומית. ולקמן יליף לה מקרבי: **ודיו.** לקמן מפרש מאי היא (ח) ומאי מיסק תדעתין דנעכוי טפי: **ומסלק הלבונה לצד אחד.** כמוך הכלי עלמו ולקמן מפרש טעמא דכולה מתניתין: **שנתרבה שמנה.** ממקום שהיא נבללת יפה בשמן: **ונותנו לכלי שרת.** אני. ולקמן מפרש טעמא: **ליתן על גבי המיזבח.** על האש: **ליתן לפוכה.** ליתן לתוך הפיזיכים: **ככלים הראויין לכלי שרת.** אם היה מקריבן: **רבי פוסל.** [במנחות](ט) ונמצאת פוכה יליף טעמא בפרק התליל (דף י:): **כחשובין.** ככלי עץ חשוכין: **הקריבהו נא לפחתך.** סיפא דקרא סילקך אי סיפא פניך: **אין מקדשין אלא מדעת.** שהנותנו כהן נרין שיתננו לשם קן. ות״ת הרי מנחה קדושה ועומדת שהקדישה כפה קדושת פה אינה אלא קדושת דמים ואינה קדושת הגוף ואינה נפסלת בטבול יום ובלינה ואם נטמאת נפדית קדשה ככלי קדשה קדושת הגוף ונפסלת בטבול יום ובלינה ואין לה פדיון: **נותנה לקדשה.** התורה הלריכתו ליתנה בכלי שרת כדי שיקדשנה הכלי ותפילו אינו מתכוון לכך: **ונותן עליה.** הזר שמן ולבונה ואין נרין כהן לכך דכתיב ולקח עליה שמן וגו׳ והדר והביאה אל בני אהרן וגו׳: **וחסם פומיה.** כל המנחות במשמע: **הקרב אותה בני אהרן וגו׳ יכול כמערב.** יגיענה לדופן מערבי של מזבח דהיינו לפני ה׳ שההיכל במערב ות״ל אל פני המזבח בדרום ואינו נחלר ל״ב אמה ממוצע באמלע העזרה וכן ההיכל באמלע זה מול זה ל״ב אמה והיכל וכותליו ו׳ אמה עובי ועובי ושתל עפתי שש ושש להיכל דרומי נמלא מערבו של מזבח לפני ה׳ שהרי ל״ב אמה ממוצע באמלע העזרה וכן ההיכל באמלע זה מול זה ל״ב אמה והיכל וכותליו ו׳ אמה עובי ועובי ושתל עפתי שש ושש להיכל דרומי נמלא מערבו של מזבח לפני ה׳) דאין מפסיק בינו לבין ההיכל דאילו אולם שלפני היכל פתוח הוא ורחבו י׳ אמה ככל חללו של היכל. ור״ת. אל פני המזבח בדרום (ר׳ משום דכתיב ושחט אותו על ירך המזבח צפונה. וכיון דהוי ירך לעפות א״כ הוי פניו דרום. כנגד חודה כל מה שיכול לקרבו כלפי מערב שלבד שיהיו שם קצת דרום שום אל פני המזבח דאי לאו נגד חודה ליכא לפני ה׳. והרי זוויות ההיכל כולה בעד זויות המזבח. כולי מזבח צפון קאי כחלק צפוני של זוה (ולית ליה) דמזבח כוון כנגד היכל וכותליו. יצא כותל דרומי של מזבח נגד אמצעי פתח ההיכל לכך יגישנה אל פני המזבח דרום ובלבד שיהא סמוך למערב ונמצא מקיים את ניהם וה״ה נמי אם היה זבח משוך מעט כנגד זויות היכל ולעפתן שיהא דרומה של מזבח כנגד ההיכל הוה כאילו הכניס כתף שיהיה כנגד ההיכל הוה קרי ביה אני ה׳. ובלבד שיהא סמוך לקרן דהיינו אצל מערב ההוא קט (בפ״ק דיומא ר׳ אליעזר אית ליה) למשמע כ׳ גיה דכולי מזבח בצפון קאי כ׳ ה כולי מזבח צפונה שיהא פני מכלום. ור׳ יוסי הגלילי אית ליה כולי מזבח בצפון קאי כראמר בפ׳ קדשי ד׳קדשים הילכך לר״א דהכא דשמעי׳ ליה ע״כ דאמר דרומו של מזבח לפנים מכנגד זויות של היכל הוא ופליג אדר׳ יהודה ואדר׳ אליעזר בן יעקב אוקי ליה כר׳ יוסי הגלילי דסבר ליה כולי מזבח בצפון ולא מוקמי ליה במחלוקת רבי ל״ה. אע״ג דקתני׳ סכין חדא דימנא הדר מקדש ליה בכלי שרת משמע מהכא דהסכין הוי קדוש וק׳ מההוא דס״ק דחולין דקאמר כגון שברך ק׳ יומים של קנה והכא אמר דצריך שיהא קדוש וקדומית לא הוי קדוש. ר״ל דלא ק׳ מידי דההיא דהתם אחיא כר׳ יוסי בר׳ יהודה דמכשר כלי שרת ששאבן של עץ אבל לעולם בעי׳ שהסכין הוי קדוש וראיה מיהא דאמרי׳ חומר בסכין מכלי שרת שהסכין אינו טעון תוך וכלי שרת טעון תוך ואי הוה אמרי׳ דאין צריך שיהא הסכין קדוש אמאי לא קאמר דסכין אינו קדוש בעי׳ כלי שרת כדפרישי׳ ודלא כפר׳ ר״ח (אפרים) דפר׳ דלגבי שחיטת קדשים לא בעי כלי שרת

ו) נרפה ד״ל ותמחי לך אמר נמי מהכשה ותלך מנות כהונה ואפי׳ הכי. ז) נרפה ד״ל ד״ל דאי לאו דקרא דזקתן הכסן היה מכשיר וכי סגל קמילה היה למיגע שכשרה מר וכי.

תורה אור השלם

1. וְכִי תִגְשׁוּן עִוֶּר לִזְבֹּחַ אֵין רָע וְכִי תַגִּישׁוּ פִּסֵּחַ וְחֹלֶה אֵין רָע הַקְרִיבֵהוּ נָא לְפֶחָתֶךָ הֵיִרְצֶךָ אוֹ הֲיִשָּׂא פָּנֶיךָ אָמַר יְיָ צְבָאוֹת: מלאכי א ח

2. וְנָפַשׁ כִּי תַקְרִיב קָרְבַּן מִנְחָה לַיְיָ סֹלֶת תִּהְיֶה קָרְבָּנוֹ וְיָצַק עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְנָתַן עָלֶיהָ לְבֹנָה: ויקרא ב א

3. וְהֵבִיאָהּ אֶל בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים וְקָמַץ מִשָּׁם מְלֹא קֻמְצוֹ מִסָּלְתָּהּ וּמִשַּׁמְנָהּ עַל כָּל לְבֹנָתָהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת אַזְכָּרָתָהּ הַמִּזְבֵּחָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ: ויקרא ב ב

4. וְהִבְאִתָ אֶת הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה מֵאֵלֶּה לַיְיָ וְהִקְרִיבָהּ אֶל הַכֹּהֵן וְהִגִּישָׁהּ אֶל הַמִּזְבֵּחַ: ויקרא ב ח

5. וְזֹאת תּוֹרַת הַמִּנְחָה הַקָּרֵב אֹתָהּ בְּנֵי אַהֲרֹן לִפְנֵי יְיָ אֶל פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ: ויקרא ו ז

6. וְהֵבִיאָהּ אֶל בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים וְקָמַץ מִשָּׁם מְלֹא קֻמְצוֹ מִסָּלְתָּהּ וּמִשַּׁמְנָהּ עַל כָּל לְבֹנָתָהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת אַזְכָּרָתָהּ הַמִּזְבֵּחָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ: ויקרא ב ב

7. וְהַנּוֹתֶרֶת מִמֶּנָּה בְּקֻמְצוֹ מִסֹּלֶת הַמִּנְחָה וּמִשַּׁמְנָהּ וְאֵת כָּל הַלְּבֹנָה אֲשֶׁר עַל הַמִּנְחָה וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה רֵיחַ נִיחֹחַ אַזְכָּרָתָהּ לַיְיָ: ויקרא ו ח

הגהות הב״ח

(ה) גמ׳ מי אמר רבי לית לה לר׳ יוסי: (ב) רש״י ד״ה משקה וכו׳ לימחיקה לה ס״ד ותמ״כ מ״ט אדם מכוין וכו׳ נקלטות וכו׳ קלטות כעין קלים ס״ד ותמ״כ מ״ט ומשמנה וכו׳ שרת ומקדשה קס״ד שנרין: (ג) ד״ה ודיו וכו׳ אמאי מיקמ׳:

מוסף רש״י

לפני ה׳. קרוב לפיקה בני אהרן לפני ה׳, היינו שמגישה לפיקה (זבחים סה:). יכול במערב. בקיר מערבי של מזבח דהיינו לפני ה׳, כנגד פתח ההיכל. דהיכל במערב (מנחות יח:). ת״ל אל פני המזבח. ופני המזבח זה דרום שהכבש בדרום (שם וזבחים סג:). רבי אלעזר אומר. מלמד שפרט לך הכתוב בהגשתה שתי זויות, יכול (לפיכך מהן שילה (זבחים שם). בוליה מזבח בצפון קאי. ופתח היכל בחלמא עזרה יכין לכל המזבח כולו בצפון עזרה עומד מלד לפון, ומשתמה לקיר דרומית של מזבח כלה לפני פתח ההיכל ונקרל דרומו של מזבח לפני ה׳ (מנחות שם) נמלל דרומו של מזבח כלה לנגד הפתח וקרינן נמי בלד דרומו לפני ה׳ (זבחים שם). קמץ ועלה בידו צרור. נמלל קומץ חסר מקום להניח וכן מלא לו לנוחה (מנחות ו.). הדר מקדישו ליה בכלי שרת. הדר נעי לקבילה וקדושיה כלי ימלל מחריתו (זבחים יב:). **הבא נמי לא שנא.** קומץ נמי מע״ג דקדשה מעמה כולה בכלי כפי לקדושי קומץ ומלל מחריתו (שם).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com